

Pfv.IV.21.097/2012/4.szám

A Kúria a Ruszthy Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Ruszthy Gyula (ügyvéd) által képviselt felperesnek a Bass Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Bass László (ügyvéd) által képviselt I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, valamint V. rendű alperesek ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt a Fővárosi Bíróság előtt 1.P.24.600/2008. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.22.186/2011/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 55. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ügyben irányadó tényállás szerint az 1997. december 4-ei elsőbbségű, lajstromszámú „.....” szóból álló ábrás védjegy oltalma a Nizzai Megállapodás szerinti 12. áruosztályon belül „.....” termékek vonatkozásában áll fenn. Az 1998. január 20-ai elsőbbségű, lajstromszámú „.....” szóösszetétel tartalmazó színes ábrás védjegy szintén a 12. osztályban, a „járművek, szárazföldi, légi vagy vízi közlekedési eszközök” termékeket oltalmazza.

A védjegyek jogosultja az I. r. alperes volt, akivel 2003. október 1-jén kötött megállapodással a felperes 5/10, a IV. r. alperes 3/10, az V.r. alperes 2/10 arányban szerezte meg a védjegy jogosultságát. Ezzel egyidejűleg a védjegyjogosultak határozatlan idejű használati szerződést kötöttek az I. r. alperessel, amely azt tartalmazta, hogy a licenciaengedélyt sem ingyenesen, sem ellenérték fejében nem engedheti át harmadik személynek. A

megállapodás 2.8 pont c) pontja értelmében a szerződés minden intézkedés nélkül hatályát veszíti, ha a harmadik személy a licenciavevő tudomásával a védjegyet jogosulatlanul használja és azt a licenciavevő nem kifogásolja.

2004. szeptember 6-án a II.r. alperes, majd 2005. február 22-én a III. r. alperes azzal a céllal jött létre, hogy kerékpárvázakat, alkatrészeket hozzon be az I.r. alperes számára, mentesítve őt a dömpingvám-fizetés alól.

Az I. és II.r. alperes között 2009. november 23-án vállalkozási szerződés jött létre, amelyben a II.r. alperes vállalta az I.r. alperes termékeinek logózását. 2007. szeptember 3-án a felperes írásban felszólította a II. és III.r. alperest a „.....” és a „.....” védjegyek használatának megszüntetésére. 2007. október 10-én, illetve november 19-én az I.r. alperest arra hívta fel, hogy gondoskodjon a II. és III.r. alperesek jogtalan védjegy használatának megszüntetéséről.

2011. március 7-én az V.r. alperes az I.r. alperesre ruházta a 2/10 arányú tulajdonrészét ajándékozási szerződéssel.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította: az I.r. alperes 2010. január 11. és március 7. között azzal, hogy „.....” kerékpár alkatrészeket és „.....” kerékpárvázat behozott, raktáron tartott, illetve „.....” kerékpárt raktáron tartott és forgalmazott, bitorolta a fele részben felperes tulajdonában álló 154.610 és 157.339 lajstromszámú védjegyeket. Kötelezte az I.r. alperest, hogy 30 napon belül szolgáltatson adatot a „.....” és „.....” megjelöléssel ellátott alkatrészek és termékek beszerzési és forgalmazási adatairól, a jogsértéssel érintett időszakban, a darabszám, az ár és a forgalmazásban résztvevő személyek adatainak megjelölésével. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a licenciaszerződés 2010. január 11-én megszűnt, amikor az I.r. alperes tudtával a harmadik személy a védjegyekkel ellátott termékeket Magyarországra hozta, és az I.r. alperes engedély hiányában jogsértést követ el. A 2011. március 7-i ajándékozás révén az I.r. alperes is a védjegyek résztulajdonosává vált, ezért ettől az időtől saját jogán használhatja azokat, magatartásának jogellenessége a továbbiakban kizárt.

Az I.r. alperes által benyújtott fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet tábla jogi álláspontja szerint a felperes a perben csupán azt bizonyította, hogy a 2010-ben a „....”

karaktereket használta bevételezési bizonylatokon. Ez azonban nem azonos a „.....” védjeggyel. A licenciaszerződés nem tartalmazott arra vonatkozó kötelezettséget, hogy az I.r. alperesnek a védjegyekhez hasonló megjelölés használatával szemben is fel kell lépnie. Ezért, bár az I.r. alperes tudta, hogy harmadik személy alkalmazza a „....” karaktereket üzleti tevékenysége körében, nem követett el mulasztást azzal, hogy ez ellen nem lépett fel, mert a megjelölés a védjeggyel nem azonos. A hasonlatosság pedig a szerződés szerint nem igényel intézkedést és nem alapozza meg a licenciaszerződés megszűnését. A felperes maga is azzal érvelt, hogy ha az I.r. alperesnek már van is védjegyoltalma a „..” karakterekre, azt nem védjegyszerűen használja, hanem a „.....” védjeggyel ellátott termékek azonosítására. Ezzel azt állítja, hogy az I.r. alperes a saját védjegyét használja egy másik idegen védjegy azonosítására. Ez azonban logikai ellentmondás, és megkérdőjelezi a védjegyoltalom lényegét. A „....” megjelölés és a „.....” védjegy vonatkozásában azonosságról nem, de még hasonlóságról sem lehet szó, tehát kizárt a jogellenes használat, és az is, hogy az I.r. alperes megszegte volna intézkedési kötelezettségét, így emiatt sem veszíthette hatályát a szerződés.

Mivel a licenciaszerződés nem szűnt meg, az I.r. alperes annak alapján jogosult a védjegyek használatára, ezért védjegybitorlás nem volt megállapítható.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését, és az első fokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Pp.

206. § (1) bekezdésébe, a Vt. 12. § (1)-(3) bekezdéseibe, a Vt. 26. § (1) bekezdésébe, valamint a Ptk. 277. § (1), (4) és (5) bekezdéseibe ütközik. Tévesen vizsgálta azt a másodfokú bíróság, hogy az I.r. alperesnek a védjegyekhez hasonló megjelölés használatával szemben is fel kell-e lépnie. A felperes a perben azt kívánta bizonyítani, hogy az I.r. alperes 2000. óta folyamatosan a dokumentumaiban a „.....” védjegy rövidítésére „...” megjelölést használ. Ez ténylegesen olyan terméket azonosít, amelyen „.....” megjelölés van elhelyezve. A felperes igazolta, hogy a Kft. részére kiállított szállítólevélen található kódszám és megjelölés megegyezik az I.r. alperes számláin, katalógusaiban, árlistáin és hírleveleiben található kódszámokkal és megjelölésekkel. A katalógusokban talált fényképfelvételekkel igazolta, hogy a kódszámmal azonosított termékeken a „.....” megjelölés minden esetben megtalálható.

Hivatkozott arra, hogy az I.r. alperes a perben nem tudta bizonyítani: a termékeken a „.....” grafikát, logót Magyarországon helyezik a termékekre. A vállalkozási szerződés önmagában a szerződés teljesítését nem igazolja. Fenntartotta álláspontját, hogy a „...” megjelölés nem védjegyhasználat, hanem a „.....” védjeggyel ellátott áruk, alkatrészek, tartozékok azonosítására szolgál. Mindezek alapján a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül értékelte a másodfokú bíróság, tévesen értelmezte a tényállást, és abból téves jogi következtetésre jutott. Megítélése szerint a Ptk. 277. § (1) bekezdésébe ütközik az ítéletábra álláspontja, amely szerint ha az I.r. alperes magatartása, mulasztása a licenciaszerződés hatályának megszűnéséhez vezet, a megszűnés időpontját akkor sem a megszűnésre okot adó első bizonylathoz kellett volna igazítani, hanem a felperes által az intézkedés megtételére küldött felszólításban adott határidő elmulasztásához. Az I.r. alperes tudomásszerzése a védjegy jogosulatlan használatáról nem az írásbeli felszólítással valósult meg, mivel üzleti kapcsolatban állt a-vel, annak tevékenységéről, a védjeggyel ellátott termékek behozataláról tudomással bírt. Az együttműködési és tájékoztatási kötelezettség körében az I.r. alperesnek a védjegyjogosultakat tájékoztatni kellett volna arról, hogy a perbeli védjegyek jogosulatlan használatáról tudomása van és a szerződés 2.8 pont c) pontja értelmében azonnali intézkedési kötelezettség terhelte. Ennek elmulasztásával az I.r. alperes súlyos szerződésszegést követett el, amelynek következtében a szerződés minden további intézkedés nélkül hatályát veszítette. A szerződés megszűnése folytán az I.r. alperes védjegybitorlást követ el, mivel nincs védjegyhasználati jogosultsága.

Az I. r. alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A felülvizsgálati kérelem állította, hogy a jogerős ítélet kirívóan okszerűtlenül mérlegelte a perben a rendelkezésre álló bizonyítékokat, ezért a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközik.

A Pp. 275. § (3) és (4) bekezdése alapján csak az az eljárási szabálysértés eredményezi a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással van.

A peradatok alapján megállapítható volt, hogy az ítélet tábla a lefolytatott bizonyítás anyagát a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő mérlegeléssel értékelte, annak alapján helyesen állapította meg a tényállást, és abból levont jogi következtetése is helytálló. Okszerűtlen, logikátlan vagy iratellenes megállapításokat a jogerős ítélet nem tartalmaz, a bizonyítékok felülmérlegelésére pedig a felülvizsgálati eljárásban jogszabályi lehetőség nincsen.

A védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdése a védjegyjogosult számára kizárólagos jogot biztosít a védjegyoltalom alapján a védjegy használatára. A Vt. 12. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a kizárólagos használati jog alapján a védjegyjogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ a védjeggyel azonos megjelölést, olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplőkkel. Védjegybitorlást a Vt. 27. § (1) bekezdése szerint az követ el, aki a 12. §-ban foglalt rendelkezések megsértésével a védjegyet jogosulatlanul használja.

A jogerős ítélet helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy védjegyoltalom alatt a „.....” és a „.....” megjelöléssel ellátott termékek állnak. A lefolytatott bizonyítási eljárás anyagából kitűnően a felperes által hivatkozott számlák a „B+” megjelölést alkalmazzák. Ez azonban nem azonos a védjegyoltalom alatt álló megjelölésekkel, a hasonló megjelölés használata pedig nem valósítja meg a Vt. 27. § (1) bekezdésében meghatározott védjegybitorlást. Ezért nem állapítható meg, hogy az I.r. alperes védjegybitorlást követett el. Ezt a felperes a perben nem bizonyította.

A fentiekből következően a felülvizsgálati kérelem alaptalanul sérelmezte a Ptk. 277. § (1), (4), (5) bekezdéseinek megsértését. A felperes által a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott körülmények nem alapozzák meg az I.r. alperes részéről a szerződés nem megfelelő teljesítését.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Ptk. 275. § (3) bekezdésének megfelelően hatályában fenntartotta.

Az alpereseknek felülvizsgálati eljárási költsége nem merült fel, így arról rendelkezni nem kellett. A felperes felülvizsgálati kérelmén lerótta a felülvizsgálati eljárási illetéket, így azt a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján maga köteles viselni.

Budapest, 2013. január 9.

Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin sk. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád sk. bíró

Vné

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő